

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή } 'Ετησ. Δρ. 4
'Εξωτ. > 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΔΕΠΤΑ 25

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 9

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ, 'Οδός Νίκης 11—'Αριθ. τηλ. 9-97

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ

Διὰ τοῦ Ε.Π. Σμύρνης κ. Δημ. Δάλλα ἐλά-
βομεν τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἡρωϊκῶς ἐν Ἀϊδι-
νίῳ πεσόντος ὑπὸ τῶν Τούρκων στρατιωτῶν
'Εφόρου Ν. Αὐγερίδου καὶ δημοσιεύομεν αὐ-
τὴν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον. Ἐπὶ τῇ εὐκαι-
ρίᾳ ἐνομίσαμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναγνώσῃ καὶ
ὄλον τὸ Σῶμα ἐπιστολὴν τῆς ἐριτίμου χήρας
Ν. Αὐγερίδου σταλεῖσαν πρὸς τὸν κ. Δάλλαν.

«Ἀξιότιμον Κύριον Δημ. Δάλλαν

'Εφορον Σ.Ε.Π. Περιφέρειας' Σμύρνης

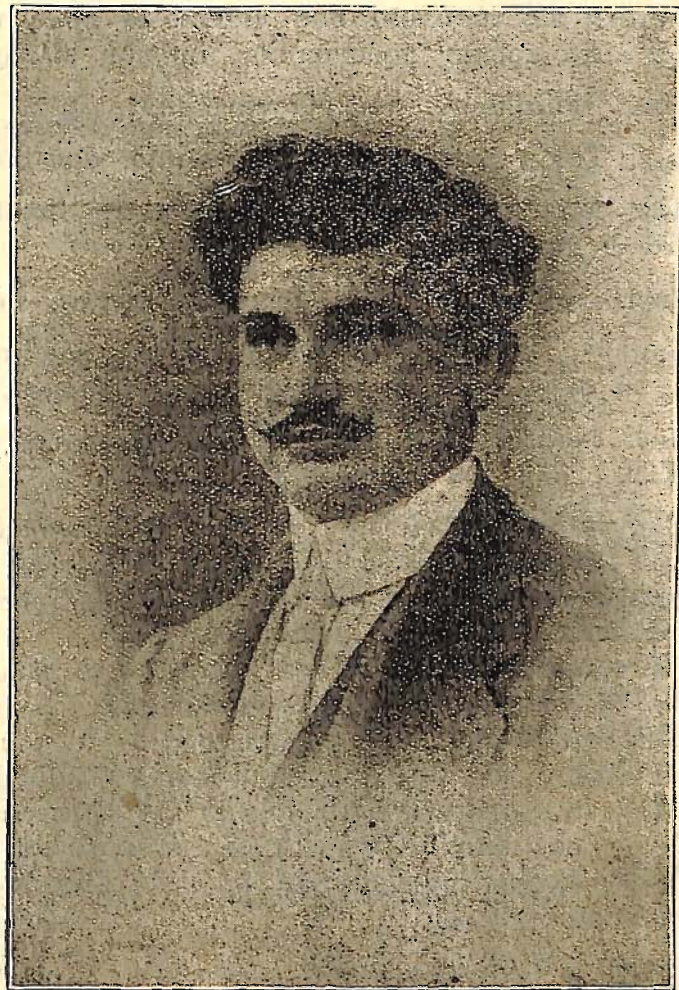
'Ενταῦθα

Κύριε,

Πλήρης συγκινήσεως ἀναγνεῦσα τὰ
ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τῆς πρὸς ὑμᾶς στα-
λείσης ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Ἑλβετίᾳ διαμέ-
νοντος Γεν. Ἐφόρου τοῦ Σώματος τῶν
'Ελλήνων Προσκόπων ἀξιότιμου Κου Κ.
Μελᾶ, θρηνοῦντος μετ' ἐμοῦ τὴν σκλη-
ρὰν ἀπώλειαν τοῦ πεφλημένου μου συ-
ζύγου Νίκου Αὐγερίδου, Τοπικοῦ Ἐφό-
ρου τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων Ἀϊδινίου,
ἐκφράζω ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν τῷ ἀξιότιμῳ
κ. Μελᾶ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου
διὰ τὴν ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν,
τὴν ὁποίαν ἐν τῇ σκληρῇ ταύτῃ δοκιμα-
σίᾳ διὰ τῶν εὐγενῶν ὑμῶν ἐκδηλώσεων
μοὶ παρέχετε.

Θὰ θρηνώ, ἀξιότιμε Κύριε, ἐν ὅσῳ
ζῶ τὴν ἀπώλειαν τοῦ εὐγενοῦς συζύγου
μου, συγχρόνως ὁμως θὰ καυχῶμαι καὶ
θὰ ὑπερηφανεύομαι, διότι ὁ ἔνδοξος αὐ-
τοῦ θάνατος θὰ χρησιμεύῃ εἰς τοὺς φιλοπάτριδας Ἑλληνας προσκόπους μας ὡς ἀξιομί-
μητον παράδειγμα αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς
γλυκυτάτης ἡμῶν Μητρὸς τῆς Ἀθανάτου Ἑλλάδος.

Ἐκπληροῦσα δὲ τὴν εὐγενῆ ὑμῶν ἐπιθυμίαν πέμπω ὑμῖν τὴν αἰτηθεῖσαν φωτογρα-
φικὴν εἰκόνα καὶ διατελῶ

Νικόλαος Αὐγερίδης

Ο ἐν Ἀϊδινίῳ ἀγρίως σφαγὴς ὑπὸ τῶν Τούρκων Τοπικὸς Ἐφορος

Μετ' ὑπολήψεως ἐξαιρέτου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΗΡΑ Ν. ΑΥΓΕΡΙΔΟΥ

'Ἐν Σμύρνη τῇ 16)29 Σεπτεμβρίου 1919

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΤΗΛΗ Σ. Ε. Π.

Η. Α. ἀρ. 51 τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1919

Πρὸς τοὺς Περιφερειακοὺς καὶ τοπικοὺς Ἐφόρους Σ. Ε. Π.

Ἐπιστρέψας ἀπὸ ἀρκετὰ μακρὰν ἀλλὰ ἐπιβεβλημένην ἀπουσίαν ἀναλαμβάνω τὰ καθήκοντά μου.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου τυπώθηκε καὶ σᾶς ἐστάλη ὁ νέος Ὁργανισμὸς τοῦ Σ. Ε. Π.

Ἐννοεῖται πολὺ καλὰ ὅτι ἓνας Ὁργανισμὸς εἶναι τὸ θεμέλιον ποῦ βασιᾶ ὀλόκληρο οἰκοδόμημα. Ἐπειδὴ δὲν μποροῦμε γιὰ κάθε ζήτημα νὰ ἀνταλλάσσουμε γράμματα πρὲς ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ νὰ μείνωμε σύμφωνοι σὲ μερικά ζητήματα. Καὶ εἶναι τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε ὅσο τὸ δυνατό ταχύτερα κατὰ τρόπον προσκοπικόν, δηλαδὴ εἰλικρινῶς καὶ σύντομα (ἄρθρ. ὄργ. 66.)

1ον. Ἐδιαβάσατε τὸν Ὁργανισμὸν;

2ον. Τὸν ἐννοήσατε ἢ ἔχετε καμμιά ἀμφιβολία εἰς τὸ νόημα καμμιάς διατάξεως;

3ον. Νομίζετε πῶς ἡ Περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας σας εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη γιὰ νὰ ἐργασθῆ μετέτοιον πνεῦμα;

4ον. Νομίζετε πῶς ἡ Περιφ. Ἐπιτροπὴ θὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὸ ἄρθρ. 7. § 2;

5ον. Θὰ εὑρεθοῦν ἄνθρωποι ἐνδιαφερόμενοι ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν νέων, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν Τοπικοὶ Προσκοπικοὶ Σύνδεσμοι (ἄρθρ. 8.);

6ον. Νομίζετε πῶς θὰ ἔχετε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον γιὰ νὰ ἐφαρμόσετε ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ὅλο τὸν Ὁργανισμὸν;

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀπαντήσετε εἰλικρινέστατα. Διαχειριζόμεθα ἓνα θεσμόν ἐθνικόν. Ὁ θαυμάσιος λαὸς μας στερεῖται ἐντελῶς ἀγωγῆς, διότι ἐκτὸς τοῦ Σχολείου δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἀπὸ τὸν Προσκοπισμὸν. Ὁ Προσκοπισμὸς ἔχει πολλοὺς ἐχθρούς εἴτε ἀπὸ ἄγνοια καὶ ἐλαφρότητα, εἴτε ἀπὸ φθόνον.

Ἐὰν ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι ποῦ ἐννοοῦμε τὸ καλὸ ποῦ θὰ κἀνῃ στὴν πατρίδα μας δὲν εἴμεθα μετὰξὺ μας εἰλικρινεῖς καλύτερα νὰ λείψῃ καὶ νὰ μὴ ξοδεύῃ τὸ Κράτος.

Σᾶς παρακαλῶ ὡσάκις σᾶς γράφω νὰ μοῦ ἀφιερῶντε δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας γιὰ νὰ διαβάσετε τὰ γράμματά μου καὶ νὰ μοῦ ἀπαντᾶτε.

Μὴν ἀναβάλλεται διότι θὰ τὸ ξεχάσετε.

Ἐγὼ σᾶς ἀπαντῶ καὶ θὰ σᾶς ἀπαντῶ ἀμέσως.

Μόλις λάβω τὴν ἀπάντησί σας, θὰ ἐξακολουθήσω εἰσερχόμενος σὲ λεπτομέρειες τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς
Κ. ΜΕΛΑΣ

Ἐπιστρέψας καὶ πάλιν τὰ καθήκοντά μου. Ἐλείψα πέντε μῆνες ὄχι γιὰ διασκέδασιν, Δὲν νομίζω ὅμως ὅτι ἔχασα τὸν καιρὸν μου. Ἐργάσθηκα γιὰ σᾶς, γιὰ τὴν υἰεῖά σας γιὰ τὸ μέλλον σας. Κοντὰ στὴν ἐργασία μου αὐτὴ εἶδα καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα καὶ σχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι ὅταν θὰ ξανάλθῃ μετ' ὀλίγον ἢ εἰρήνη στὸν κόσμον θ' ἀρχίσῃ ἓνας νέος μέγας, τρομερὸς, ἀλλὰ καὶ εὐγενὴς πόλεμος. Ὁ πόλεμος τοῦ πολιτισμοῦ.

Πολιτισμὸς θὰ πῆ Πειθαρχία, Ἀλήθεια, Τιμιότης, Ἐργασία καὶ ὅλα αὐτὰ δίδουν τὴν ἡσυχὴ συνείδησιν στὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς.

Αυτὰ προσπαθοῦμε νὰ σᾶς μάθουμε.

Θέλω νὰ καταλάβετε καλὰ ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ Σώματος ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ θυσιάζῃ τὴν ποιότητα στὸν ἀριθμὸν. Δὲν μᾶς νοιάζει διόλου ἂν δὲν θὰ ἔχουμε χιλιάδες Προσκοποὺς ἅς εἶναι καὶ μόνο Δέκα.

Θέλει τὸ Σ. Ε. Π. νὰ δώσῃ στὴν Πατρίδα ἀληθινούς πολίτας καὶ ὄχι ἀνθρωπάκια ποῦ δὲν ἔχουν ἴχνος συνειδήσεως παρὰ μόνον τυφλώνονται ἀπὸ τὸ πάθος καὶ μόνον τὸ δικό τους συμφέρον κυττάζουν.

Θὰ ἐπιθεωρήσω ὅλες τὰς Ὅμάδες καὶ θὰ διαγράψω Ἀρχηγούς καὶ προσκόπους ὅσους εὔρω ὅτι δὲν καταλαβαίνουν τὸ νόημα τοῦ θεσμοῦ μας. Ἐλπίζω καὶ εὔχομαι νὰ μὴ βρεθῶ στὴ σκληρὴ αὐτὴ ἀνάγκη.

Εὐχαριστῶ τὸν ἀγαπητό μου συνάδελφο καὶ συνεργάτην κ. Μ. Μίνδλερ, διότι ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ σήκωσε στοὺς ὤμους του διπλὸ βαρὺ φορτίο.

Μετὰ προσκοπικῆς ἀγάπης

Κ. ΜΕΛΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΣΜΥΡΝΗ

Νεωτέρα ἐκδρομὴ προσκοπικὴ ἐν Σμύρνῃ ἐπέτυχε τελείως. Αὕτη διοργανώθη ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῆς 1. Ὁ. Σμ. κ. Εὐαγγ. Ἰωαννίδου τὴν 15 Σεπτεμβρίου μὲ τέρμα τὰ ὑψώματα τοῦ Βουρνόβι, προσκληθεῖσα δὲ μετέσχον αἱ ὀμάδες τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ Ἀρμενίων. Εἰς τὰς 7 τὴ πρωὶ οἱ πρόσκοποι τῆς 1ης Ὁ. καὶ τινες ἐνωμοταῖαι τῆς 3ης καὶ 4ης Ὁ. συγκεντρωθέντες εἰς τὸ κέντρον διηυθύνθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ οἱ ξενιζόμενοι συνάδελφοί των. Οὕτω ἐσχηματίσθη πολυἀριθμὸς ὄμιλος ἐκ 300 περίπου προσκόπων, τῶν ὁποίων προηγούμενον περὶ τῶν 15 σαλπικταῖ καὶ τυμπανιστῶν καὶ κατόπιν τούτων ἤρχοντο αἱ τρεῖς σημαῖαι ἡ Ἑλληνικὴ τοῦ Τ. Π. Σ. Σμύρνης, ἡ τῶν Ἰσραηλιτικῶν ὀμάδων καὶ ἡ τῶν Ἀρμενίων ἀδελφωμένοι. Οἱ πρόσκοποι παρεκλούθουν κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν πρώτη ἡ Ὅμας τῶν Ἀρμενίων, εἶτα ἡ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τελευταία ἡ Ἑλληνικὴ ὡς φιλοξενούσα. Εἰς τὸν τύπον τῆς κατασκηνώσεως ἐγένετο ἀμέσως ἡ ἐπαρσις τῆς σημαίας, ἐψάλη ὁ ἐθνικὸς Ἑλληνικὸς ὕμνος, ἐγένετο ἡ προσευχὴ καὶ εἶτα ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐναρξέως τῶν προσκοπικῶν παιγνίων καὶ τῆς προετοιμασίας τοῦ γεύματος.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς 4ης Ὁ. Σμ. ὑπολοχαγὸς κ. Θεὸδ. Ζαννῆς συγκκλήτας ἀπαντᾶς τοὺς προσκόπους ξένους καὶ ὁμοεθνεῖς τοὺς προσεφώνησεν ἐνθουσιωδέστατα ἐξάρας τὴν συνεργασίαν τῶν διαφόρων στοιχείων καὶ δὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ μετὰ τῶν Ἀρμενίων καὶ Ἰσραηλιτῶν οἱ ὁποῖοι συνδέονται διὰ δεσμῶν ἀρρήκτων, κοινῶν δεσμῶν

αἵματος, τὸ ὁποῖον ἔχυσαν συμπολεμοῦντες κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας καὶ ἐργαζόμενοι, ὅπως φέρουν τὴν ἡμέραν τῆς 2ας Μαΐου. Ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Ζαννῆ κατεχειροκροτήθη ζωηρότατα. Ἡ ἐπάνοδος ἐγένετο τὴν ἐσπέραν κατὰ τὴν αὐτὴν τῶξιν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Οἱ πρόσκοποι τῶν ὀμάδων Θεσσαλονίκης φιλοτίμως καὶ προσκοπικῶς ὡς πάντοτε συνέβαλον σπουδαίως εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς ὑπογεοφῆς τοῦ Δημοψηφίσματος τῶν Θρακῶν ὑπὲρ ἐνώσεως τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος των μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Οἱ Πρόεδροι τῶν αὐτόθι δύο Θρακικῶν Συλλόγων κ. κ. Δ. Στεφάνου καὶ Α. Μαριντζογλου διεβίβασαν δι' ἐγγράφων των τὰς ἐπὶ τούτῳ θερμότητας εὐχαριστίας των.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἐξ αἰτίας ὀλιγοήμερου εἰς Κρήτην ταξειδίου μου, μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσω καὶ ἄλλους ἀδελφούς μου τοὺς Προσκόπους Ἡρακλείου.

Οἱ Ἡρακλειῶτες ἀδελφοί μας, ἂν καὶ εἶνε πρόσκοποι μόλις λίγων μηνῶν καὶ δὲν ἔχουν προφθίσει ν' ἀποκτήσουν ἀκόμη τὴν πεῖρα ἐνὸς παλαιοῦ Προσκόπου, ἔχουν κατορθώσει ἐν τούτοις νὰ εὔρουν τὸ Προσκοπικὸ μονοπάτι καὶ νὰ βαδίζουν με σταθερὸν βῆμα εἰς αὐτὸ πλήρεις χαρᾶς καὶ ἐλπίδων, ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ δυναθῶν νὰ φθάσουν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψηλοῦ βουνοῦ, ἐκεῖ ὅπου θὰ λάβουν

τὸ μέγιστον βραβεῖον, τὴν χρῆν δὴλ. καὶ τὴν ἀγαλλί-
ασιν τῆς συνειδήσεως, τῆν ὁποῖαν αἰθνεταὶ ὁ ἕν-
θρωπος, ποῦ ἔγεινε τέλειος.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ, ὁ Ἐφοροῦ κ. Παπαδάκης, ὁ
ἀρχηγῶν κ. Κατεχάκης καὶ οἱ ὑπάρχοντες Β.για-

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ

Καθ' ἐκάστην πρωΐαν ὁ κ. Κλεμανσώ ὄσπν δὴποτε
ἐργασίαν καὶ ἂν ἔχη, εἰς τὰς 8 ἀκριβῶς δέγεται ἓνα
ἐπισκέπτην. Ἄλλὰ εἶναι περίεργος ὁ
τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον τὸν δέχεται: δὴλ.
ἐνδεδυμένος μόνον μὲ ἓνα κοντὸ παν-
ταλονάκι. Ἄς ἐξηγήσωμεν ἀμέσως εἰς
τοῦ ἀναγνώστα; μας ποῖος εἶναι αὐτὸς
ὁ ἐπισκέπτης. Ποῖος ἄλλος παρὰ ὁ κα-
θηγητὴς τοῦ τῆς γυμναστικῆς, τὸν ὁ-
ποῖον ἔχει δεκαοκτὼ ὀλόκληρα χρόνια.
Ἀμέσως ἀρχίζει τὸ μάθημα, τὸ ὁ-
ποῖον δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ μίαν σειράν
κανονικῶν ἀσκήσεων τῶν χειρῶν, τῆς
κεφαλῆς, τοῦ σώματος. Πρὸς στιγμὴν
διακόπτει τὸ μάθημα καὶ ἐξαφνίζεται
ζητῶν συγγνώμην ἀπὸ τὸν καθηγητὴν
του! Ἐπανέρχεται μετ' ὀλίγον ἀφοῦ
ἔγραψε εἰς τὸ σημειωματάριόν του κάτι
ποῦ ἐνθυμήθη, διότι ὁ νοῦς του δὲν
παύει ποτὲ νὰ ἐργάζεται οὔτε καὶ τὴν
ὥραν τῆς γυμναστικῆς του.

Σημειωτέον ὅτι δὲν διέκοψε τὸ μά-
θημά του οὐδὲ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης
γερμανικῆς ἐπιθέσεως καὶ εἰς τὴν γυ-

μναστικὴν λέγει ὀφείλει τὴν θαυμαστὴν ἀντοχὴν
του.

Dis Alex

Ὁ Τ. Ε. Πειραιῶς κ. Θ. Κόντερης, ὁ ἀρχηγὸς κ. Α. Δέδερης
καὶ ὑπάρχοντες Ἄρ. Λενὸς καὶ Εὐάγ. Ἀναργύρου μετὰ
προσκόπων ἐν Αἰγίνῃ εἰς καταυλισμὸν.

τζάκης καὶ Λουλακάκης, ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐ-
τοί, αἵτινες ἄνευ οὐδενὸς συμφέροντος ἐργάζονται
γιὰ τὴν μεγάλην ἰδέαν εἶνε θεβικῶς ἐκεῖνοι ποῦ ἐμ-
ψυχώνουν καὶ δίνουν ζῶν ἐἰς ὅλην τὴν προσκοπι-
κὴν κίνησιν Ἡρακλείου. Ἀκούραστοι, ὅλοι ζῶν, πλή-
ρεις στοργῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς Προσκόπους,
ἐμπνευσμένοι καθὼς πολὺ λίγοι, ἐργάζονται μὲ τὴν
μεγαλυτέραν ζέσιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου
σκοποῦ. Μία ἐκδρομὴ ποῦ ἐκάμαμε μαζὺ μὸ ἄφησε τὰς
καλυτέρας ἀναμνήσεις καὶ μὲ ἔκαμε ν' ἀγαπήσω
περισσότερον τοὺς Ἡρακλειώτες ἀδελφούς μας καὶ νὰ
εὐχῶμαι μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν νὰ μὴ παρέλθῃ
πολὺς καιρὸς ἕως ὅτου τοὺς συναντήσω καὶ πάλιν.

Β. Ἰ. Βλαβιανὸς Ε. 3. Ο. Α. Νπ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σώματος κ. Δ. Γληνός, Γενικὸς
Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐπανῆλ-
θεν ἐκ Παρισίων.

Ὁ Γεν. Ἐφοροῦ κ. Κ. Μελάς, βουλευτὴς Ἰωαννί-
νων, ἐπανῆλθε μετὰ πεντάμηνον ἐν Ἑλβετίᾳ διαμο-
νήν, καθ' ἣν ἐμελέτησε τὰ ζητήματα τῆς θεραπείας
τῆς φυματιώσεως, ἐγκύψας ἰδίως εἰς τὰ τῆς λειτουρ-
γίας τῶν σανατορίων.

Ὁ Σύμβουλος κ. Κ. Μαζαράκης Αἰνιάν, ὑποστρά-
τηγος, ἐπανῆλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Σύμβουλος κ. Ἐμ. Τριανταφυλλίδης ἐπανῆλθεν
ἐκ τῆς ἀγὰ τὰς ἐπαρχίας ἐκπαιδευτικῆς περιο-

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ζῶναι δερμάτιναι ἐγχώριαι	Δρ.	5.—
» Ἀγγλίας ἐκ πεπιεσμένου χόρτου	»	4.—
Παντελόνια serge ἐγχωρίου κατ'ασκευῆς	»	14.50
Παντελόνια χειμερινὰ Ἀγγλίας Α'	»	13.—
Σουγιάδες μονοί	»	4.—
Κορδόνια λευκά	»	0.80
Μανδύλια χρωματιστά	»	2.—
» τρίγωνα	»	1.50
Ὑποκάμητα στρατιωτικὰ χωρὶς γιακὰ καὶ τσέπες	»	13.50
Κάλτσαι	»	8.—
Ἀδιάβροχα	»	8.50
Πηλίκια μαθητευομένων	»	6.25
Θῆκαι πελέκων	»	2.—
Ταινίαι «ἔσο ἔτοιμος».	»	0,20
Σφαῖραι flomber τὸ κυτίον	»	10.—
Ὑποστηρίγματα σάκκων	»	2.—
Παντελόνια θερινὰ	»	11.—
Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ	»	1.—
» μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0.30

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ ζωὴ τοῦ στρατοπέδου πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλὴ καὶ νὰ μὴ στοιχίζῃ πολὺ εἰς τὸν πρόσκοπον ἀφήνω κατὰ μέρος, ὅτι ὅσον ἢ ποτε ὀλίγα καὶ ἂν εἶναι τὰ χρήματα ποῦ θὰ ἐξοδεύσῃ ὁ Πρόσκοπος διὰ τὸ στρατόπεδον πρέπει ἀποκλειστικῶς καὶ ἀπαρκετικῶς νὰ εἶναι ποσόν, τὸ ὅποῖον ἔχει συλλέξει ὁ ἴδιος. Ὁ καλὸς πρόσκοπος δὲν ἐπιβαρύνει ποτὲ τοὺς γονεῖς του διὰ τίποτε καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξοικονομῇ ὅλα μόνος του.

Καὶ διὰ νὰ ἐπανεέλθω εἰς τὴν λιτότητα τοῦ στρατοπέδου τονίζω εἰς πάντα πρόσκοπον ὅτι μεταβαίνων εἰς τὸ Στρατόπεδον δὲν πρέπει ποτὲ νὰ σκέπτεται πῶς θὰ φάγῃ περισσότερο, οὔτε πῶς θὰ περάσῃ ὀλόκληρες ὥρες κοιμώμενος κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα, οὔτε πάλιν πῶς θὰ κατακουρασθῇ τρέχων δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ὅλα πρέπει νὰ γίνωνται ἐν μέτρῳ. Τρώγει τόσο ὅσον τοῦ ἐπαρκεῖ νὰ ζήσῃ, κοιμάται τόσο ὅσον τοῦ ἀναγκαιοῖ καὶ ἐπιδιώκει τὸν κύριον σκοπὸν τῆς στρατοπεδεύσεως· ν' ἀντλή καθαρὸν ἀέρα, νὰ γυμνάξῃ τὸ σῶμα του καὶ νὰ μαθηθῇ νὰ ἐξυπηρετῇ μόνος τὸν ἑαυτὸν του.

«Πρόσκοπισμός»	Δρχ.	0.25
Ἀσκήσεις Πεζ. Γυμνασίων	»	0.50
Ἐγκόλιον τοπογράφου	»	0.70
Ὀδηγία δι' Ἀρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0.10
Δελτία ταυτότητος	»	0.05
Βιβλία ἀναφορᾶς	»	1.35
Ἔγγραφα θερινὸν ἢ ὑάρδα	»	4.—

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ παραγγέλλοντες νὰ γράφουν ἀπὸ εὐθείας πρὸς τὴν ἀποθήκην με καθρογραφημένην ὑπογραφήν, στέλλοντες συγχρόνως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ οἱ ναῦλοι βαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

Ἄρθρον 7 Κανονισμοῦ. Ὁ εἰς τοὺς Πρόσκοπους παλούμενος ἱματισμὸς καὶ ἐξάρτησις ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Σῶμα. Ἀμὰ τῆ παραιτήσεως ἢ διαγραφῆς αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν των εὑρισκόμενα Πρόσκοπικὰ εἶδη, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως.

Τὰ εἶδη ταῦτα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς φθορᾶς, ἣν ὑπέστησαν, καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόσκοπον.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἢ δωρεὰ Πρόσκοπικῶν εἰδῶν εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ Ἀρχηγοί, Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐφοροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης ὃ δὲ Διευθυντὴς θὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀδυστηροτάτην τιμωρίαν πκντὸς παραβάτου, ἐπιζητητῶν δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ τοῦ Νόμου καταδιδῶν αὐτοῦ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ

» Ἐὰν ἤμην βασιλεὺς τῆς Γαλλίας δὲν θὰ ἐπέτρεπα εἰς κανένα παιδί νὰ κατοικήῃ ἐντὸς τῆς πόλεως ἂν δὲν συνεπλήρωνε τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης θὰ τὸ ἠνάγκαζα νὰ ζῆ εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ εἰς τὴν ἐξοχή, θὰ ἀφήνα τὴν φύσιν καὶ τὸν ζωογόγον ἥλιον νὰ διαπλάττῃ τὸ σῶμα του καὶ ἀντὶ γραμματικῆς θὰ ἀφήνα τὰ διάφορα ἀπρόοπτα τῆς ζωῆς εἰς τὸ ὑπαιθρον νὰ τὸ ἐκπαιδεύουν. Ἐὰ συνανεστρέφετο τὰ δένδρα, τὰ ἄνθη, τὰ ζῶα, τὰ πτηνά.

Ἀὐτὰ ὅλα θὰ τὸν ἐδίδασκον νὰ ἐννοῇ ὅλα, ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν νυχτερινὴν σιγὴν, θὰ τοῦ ἐνέπνεαν τὴν ὠραιότεραν θρησκείαν, αὐτὴν ποῦ διδάσκει ὁ ἴδιος ὁ Πλάστης μετὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῶν δημιουργημάτων του.

» Καὶ τότε, ὅταν τὸ παιδί πλέον θὰ ἦτο γερό, εὖρωστο, ἀνεπτυγμένο θὰ εἶχε τὴν δύναμιν ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἐκπαιδευθῇ καὶ μεθοδικῶς.

Ἀδυστυχῶς ὅμως διὰ τὰ παιδιά καὶ εὐτυχῶς διὰ τὴν Γαλλίαν δὲν εἶμαι Βασιλεὺς καὶ τὸ μόνον ποῦ δύναμις νὰ πράξω εἶναι νὰ συμβουλευτῶ τοὺς γονεῖς νὰ θέσωσι εἰς ἐνέργειαν τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ. Αὐτὸ νὰ εἶναι τὸ κύριόν τους μέλημα.»

Τί θὰ ἔλεγεν ὁ Δουμάς ἂν ἐβλεπε τὸ ὄνειρόν του πραγματοποιούμενον διὰ τοῦ Πρόσκοπισμοῦ;

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΥΠΑΚΟΥΕΙ...

(Ἄρθρον 2.)

Ἦτο Ἰούλιος σχεδὸν μεσημβρία. Μία ὄμας Πρόσκοπων διέσχισε τὴν ξηρὰν πεδιάδα με βῆμα ἀργόν.

Τὰ παιδιά ἦσαν πολὺ κουρασμένα, διότι εἶχαν παίξει ἓνα πολεμικὸ παιγνίδι, εἰς τὸ ὅποιον ἡ μία ἐνωμοτία ἀντιπροσώπευε τὸν ἐχθρόν, ἀλλὰ ἐν τούτοις τὰ πρόσωπά των διετῆρου ὄλην τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὸ βῆμα τους ἦτο σταθερόν. Ἐνα μόνον τοὺς ἐβασάνιζε: δὶψα τρομερὴ καὶ ὅσα ρυάκια εἶχαν συναντήσῃ ἦσαν ὅλα ξηρὰ ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν καύσωνα. Αἰφνης ὁ Πρόσκοπος ποῦ ἐβάδιζεν

ἐμπρός δι' ἀναγνώρισιν διέκρινεν ἕνα πηγάδι μὲ πόσιμον ὕδωρ καὶ εἰδοποίησε τοὺς ἄλλους.

» Ἄλλο! — ἐφώνησεν ὁ Ἀρχηγός — Ἀνάπαυσις κατὰ «βούλησιν!»

Μερικοὶ Πρόσκοποι ὤρμησαν πρὸς τὸ πηγάδι, ἀλλὰ ὁ Ἀρχηγός τοὺς τοὺς ἐσταμάτησε μὲ τὴν ρητὴν διαταγή: «Νὰ μὴ πιῇ κανεὶς νερό!» Οἱ Πρόσκοποι ὑπήκουσαν καὶ ἐξηπλώθησαν εἰς τὴν χλόην ἐνῶ ἕκαμαν τὸν συλλογισμὸν πόσον τρομερὸν εἶναι νὰ διψᾷ κανεὶς καὶ νὰ βλέπῃ νερὸ δροσερὸ χωρὶς νὰ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ πιῇ.

Μετὰ ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ Ἀρχηγός τοὺς λέγει «Τώρα μορεῖτε νὰ πιῆτε, εἰδὰ ὅτι ξεύρετε νὰ ὑπακούετε.»

Καὶ τοιοιουτρόπως ὁ Ἀρχηγός ἐκέρδισε δύο τινά. Δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Πρόσκοπους τοῦ νὰ πιοῦν νερὸ ἰδρωμένον, ποῦ ἀσφαλῶς θὰ τοὺς ἐβλαπτε, καὶ ἐπέισθη περὶ τῆς ὑπακοῆς των.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΠΡΟΣΑΝΑΜΜΑ

Ἐπρὲς πορτοκαλλόφλουδες ἤμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ὡς προσάναμμα ὅπου δὲν εἶναι πρόχειρον τὸ δαδί. Κρεμοῦν τῆς φλοῦδες εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ ξηρανθοῦν τελείως. Τὸ ἐμπεριεχόμενον ἀέριον ἔλαιον τὰς κάμνει νὰ ἀνάπτουν εὐκολώτατα.

ΠΩΣ ΚΟΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Ὅταν κόπτη κανεὶς σαποῦνι μὲ τὸ μαχαῖρι εἶναι πολὺ δυτάρεστο, διότι κολλᾷ ἐπάνω εἰς τὸ μαχαῖρι, τὸ ὁποῖον ὕστερα δύσκολα καθαρίζει. Πρὶς ἀποφυγὴν λοιπὸν τούτου δίπλωτε τὸ κοπτερὸν μέρος τοῦ μαχαιριοῦ μὲ ἕνα φύλλον χαρτί καὶ τοιοιουτρόπως δοκίμασε νὰ κόψῃς τὸ σαποῦνι. Θὰ ἴδῃς ὅτι τὸ χαρτί δὲν κόπτεται καὶ τὸ μαχαῖρι δὲν λερώνεται διόλου.

Ἐπίσης καλὰ δύνασαι νὰ τὸ κόψῃς μὲ ἕνα ψιλὸν στερεὸν σπάγγον.

Δις Alex

ΦΡΑΝΣΕΖ ΧΟΔΓΚΣΩΝ ΜΠΑΙΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΦΟΝΤΑΡΟΎ*

Μετὰφρασις ἀπ' τὸ Ἀγγλικὸ ὑπὸ Δος Alex

[Συνέχεια]

Ὁ Σέδρικ ἐγλύστρησε κάτω ἀπὸ τὴν πολτρόναν καὶ ἐπλησίασε τὸν πάππον του.

— Ἐπιθυμοῦμαι τίποτε ἄλλο; τὸν ἠρώτησεν αὐτός.

Τὰ μάτια τοῦ μικροῦ τὸν ἐκύτταξαν περίεργα ὡς νὰ τὸν ἠρώτων ἂν ἔπρεπε νὰ ὀμιλήσῃ ὅπως τοῦ ἔλεγεν ἡ μικρὴ του καρδιά.

— Ἐνα μόνον πράγμα ἐπιθυμῶ, ἀπήντησεν.

— Καὶ ποῖον εἶναι αὐτό;

Ὁ Σέδρικ ἐσιώπησε στενοχωρημένος.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν πές μου το, ἐπέμεινεν ὁ κόμης.

— Τὴν ἀγαπημένη μου.

— Μὰ τὴν βλέπεις κάθε μέρα, δὲν σοῦ φθάνει;

— Ἦμουν συνηθισμένος νὰ τὴν βλέπω διαρκῶς, νὰ μὲ φιλῇ ὅταν πηγαίνω νὰ κοιμηθῶ καὶ τὸ πρῶτό μου ἐξυπνοῦσε πάντοτε αὐτή...

Ὁ κόμης τὸν ἐκύτταξεν εἰς τὰ μάτια.

— Δὲν τὴν λησμονεῖς ποτέ; τὸν ἠρώτησε.

— Ὅχι, ποτέ! καὶ οὔτε αὐτὴ μὲ λησμονεῖ, ὅπως κι' ἐσὺς δὲν θὰ σὰς ἐλησμονοῦσα ἔστω καὶ ἂν ἔφευγα ἀπὸ κόντὰ σας.

— Τὸ πιστεύω! ἀπήντησεν ὁ κόμης μὲ τὸνον φωνῆς ξηρὸν ποῦ ἐμαρτύρει πόσον ἐξηλοτύπει διὰ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ μικροῦ πρὸς τὴν μητέρα του.

* *

Ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον εἰδίδετο ἐπίσημον γεῦμα εἰς Δόρινκουρ πρὸς τιμὴν τῆς ἀδελφῆς τοῦ κόμητος λαίδης Λορεντέηλ καὶ τοῦ συζύγου της. Παρευρέθη κόσμος πολὺς καὶ ὅλοι ἐνθουσιασθησαν μὲ τὸν μικρὸν λόρδον ἰδίως ἡ λαίδη τὸν ἠγάπησεν ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν,

— Δὲν ἐφантаζόμην ποτέ, ἔλεγεν εἰς τὸν ἀδελφόν της, ὅτι θὰ εἶναι τόσο χαριτωμένο παιδάκι!

— Πράγματι οὔτε ἐγὼ τὸ ἐφантаζόμην. Καὶ δὲν ἤξεύρεις πόσον καλοὶ φίλοι εἴμεθα.

— Ἡ μητέρα του τί λέγει διὰ σέ;

— Δὲν τὴν ἠρώτησα ποτέ ἐπομένως δὲν ἤξεύρω.

— Ἄλλὰ σκέψου, ἀγαπητέ μου, ὅτι εἶναι τρομερὸν ν' ἀποχωρήσῃς τὸ παιδί ἀπὸ τὴν μητέρα! Ἐγὼ μάλιστα ἀπορῶ πῶς ὁ Σέδρικ σὲ ἀγαπᾷ... Ἄ! νὰ σοῦ πῶ, ἀδελφέ μου, μὴ σοῦ κακοφανῇ θὰ ὑπάγω νὰ

τήν επισκεφθῶ, διότι νομίζω ὅτι ὅλα τὰ καλὰ ποῦ ἔχει ὁ μικρὸς μας λόρδος τὰ θρῆναι εἰς τὴν μητέρα του, μοῦ εἶπαν μάλιστα ὅτι καὶ ὅλοι οἱ κολλήγοί σου τὴν ἀγαποῦν.

— Ἀγαποῦν αὐτὸν, διώρθωσεν ὁ κόμης καὶ ἐπρόσθεσε μὲ ἀσυνήθη καλωσύνην: — Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μητέρα του μπορεῖς νὰ υπάγῃς νὰ τὴν ἐπισκεφθῆς καὶ θὰ ἰδῆς ὅτι εἶναι μιὰ πολὺ εὐμορφη γυναίκα καὶ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν, τῆς εἶμαι εὐγνώμων ποῦ ἔδωσε λίγη ἀπὸ τὴν εὐμορφιά της εἰς τὸ παιδί της. Δὲν ἔχω πλέον τίποτε ἐναντίον της καὶ τὸ μόνον ποῦ θέλω εἶναι νὰ μὴ τὴν ἰδῶ ποτὲ καὶ νὰ μὴ ἐπισκεφθῆ.

ραιότερα παρὰ ποτὲ τοῦ εἶπε μὲ καλωσύνην, ἐνῶ συγχρόνως τὸν ἐφίλησε.

— Ἐσὺ μικρὲ μου, ὅσο καὶ ἂν μεγαλώσῃς νὰ λέγῃς πάντοτε ἐκεῖνο ποῦ σκέπτεσαι.

— Ναί, κυρία, αὐτὸ σκοπεύω νὰ κάμω, πῶς νὰ μὴ σὰς εἶπω ὅτι εἶσθε ὡραία ἀφοῦ τὸ βλέπω, ἀφοῦ βλέπω ὅτι εἶσθε ἡ ὡραιότερα κυρία ἀπ' ὅσας ἐγνώρισα, ἐξαιρῶ βέβαια τὴν ἀγαπημένη μου.

— Καὶ ποία εἶναι ἡ ἀγαπημένη σου;

— Ἡ μητέρα μου ποῦ τὴν νομίζω τὴν ὡραιότερα γυναίκα.

— Καὶ θὰ εἶναι βέβαια, δὲν ἀμφιβάλλω δι' αὐτό.

Ἐμίλησαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐσπέρας μαζὺ καὶ ἀργὰ ὅταν ὁ μικρὸς εἶχεν ἀποκοιμηθῆ πλέον εἰς μίαν πολυθρόνα καὶ ἠθέλησεν ἡ φίλη του νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ τὸν ἤκουσε νὰ ψιθυρίζῃ εἰς τὸν ὕπνον του:

— Εἶμαι πολὺ εὐτυχής... πόσον εἶσθε ὡραία!...

Ὅταν ἔφυγε καὶ ὁ τελευταῖος προσκεκλημένος ὁ κ. Χάβιζαμ ποῦ ἦτο συλλογισμένος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς συγκεντρώσεως ἐπλησίασε τὸν κόμητα.

— Τί τρέχει, τὸν ἠρώτησεν ἐκεῖνος, συμβαίνει τίποτε ἔκτακτον;

— Συμβαίνουν σοβαρὰ πράγματα, μυλόρδε, πολὺ λυπηρὰ καὶ εἶμαι πολὺ στενοχωρημένος ποῦ γίνομαι ἐγὼ ἀγγελιοφόρος των—καὶ ἐκύτταξε τὸν Σέδρικ δυσσαρεστημένος.

— Γιατί κυττάζεις ἔτσι τὸ παιδί; ἀνέκραξεν ὁ κόμης μὲ ἔξαψιν—ἔτσι τὸ ἐκύτταζες ὅλη τὴν βραδεία! μοιάζεις μὲ τὸ πουλί ποῦ φέρνει κακὸ προμύνημα.

— Ἀκοῦστε, μυλόρδε, εἶπεν ὁ κ. Χάβιζαμ μὲ τόνον φωνῆς ἐπίσημον, ἀλλὰ ποῦ ἐφανέρωνεν ὅλην τὴν λύπην ποῦ ἠσθάνετο—τὸ παιδί αὐτὸ ποῦ κοιμᾶται εἰς τὴν πολυθρόναν, ἂν πιστεύσωμεν εἰς τελευταῖα συμβάντα, δὲν εἶναι ὁ λόρδος Φοντλρόύ, εἶναι ἀπλῶς ὁ υἱὸς τοῦ λοχαγοῦ Ἐρολ.

— Τί ἐννοεῖς; Εἶσαι τρελλός!

— Ἀλλοίμονον! ὄχι μυλόρδε, διότι ὁ λόρδος Φοντλρόύ εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ δευτέρου υἱοῦ σας Μπέβις ποῦ κατοικεῖ μὲ τὴν μητέρα του εἰς Λονδῖνον.

— Τοῦ Μπέβις! δὲν καταλαβαίνω...

— Καὶ ἐγὼ δὲν ἠμποροῦσα νὰ καταλάβω ἀλλ' ἀκοῦστε. Τὸ πρῶτ' ἦλθε μιὰ γυναίκα εἰς τὸ γραφεῖο μου καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἦτο σύζυγος τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ σας καὶ μοῦ ἔδειξε μάλιστα τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου της. Δὲν ἔζησε, λέγει μετ' τὸν υἱὸν σας παρὰ 1 1)2 χρόνον καὶ αὐτὸς τῆς ἐπλήρωσε. διατροφὴν διὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς παρουσίας της. Αὐτὴ

— Ἀκουσέ με Χάρου, ἔλεγεν ἡ λαίδη τὸ ἴδιο ἐσπέρας εἰς τὸν σύζυγόν της, ἀκουσέ με, δὲν τὴν μισεῖ ὅπως ἄλλοτε καὶ ἔχει τόσον πολὺ ἀλλάξει, μοῦ φαίνεται ἐντελῶς ἄλλος ἄνθρωπος. Δὲν τὸν ἀναγνωρίζω πλέον τὸν ἀδελφόν μου.

Τὴν ἐπομένην μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Κας Ἐρολ καὶ ὅταν ἐπέστρεψεν ἠρξισε νὰ ὀμιλῇ ἐνθουσιωδῶς περὶ αὐτῆς εἰς τὸν ἀδελφόν της.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν σχεδὸν αἱ ὀλοφώτιστοι αἰθουσαι τοῦ Δόρινκουρ ἦσαν κοσμοβοριθεῖς καὶ ἡ ψυχὴ τῶν συναθροίσεων αὐτῶν ἦτο ὁ μικρὸς λόρδος, ὁ ὁποῖος ἐν μόνον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ: Διατί ἐγέλων ὅλοι μὲ μερικὰ ποῦ ἔλεγε ἐνῶ αὐτὸς ἦτο τόσον σοβαρός. Ἦτο ὅμως τόσον εὐχαριστημένος ὥστε δὲν τὸν ἔμελε, ἰδίως εἶχεν ἐνθουσιασθῆ μὲ μίαν ὡραίαν καὶ νεωτάτην κυρίαν τὴν ὁποίαν δὲν ἔπαυε ἀπὸ τοῦ νὰ κυττάζῃ.

— Ἐλα ἐδῶ, λόρδε Φοντλρόύ, τοῦ εἶπεν αὐτὴ, καὶ εἰπέ μου, διατί μὲ κυττάζεις;

— Συλλογίζομαι πόσον εἶσθε ὡραία, ἀπήντησεν ὁ μικρὸς μὲ τὴν συνήθη ἀφέλειάν του.

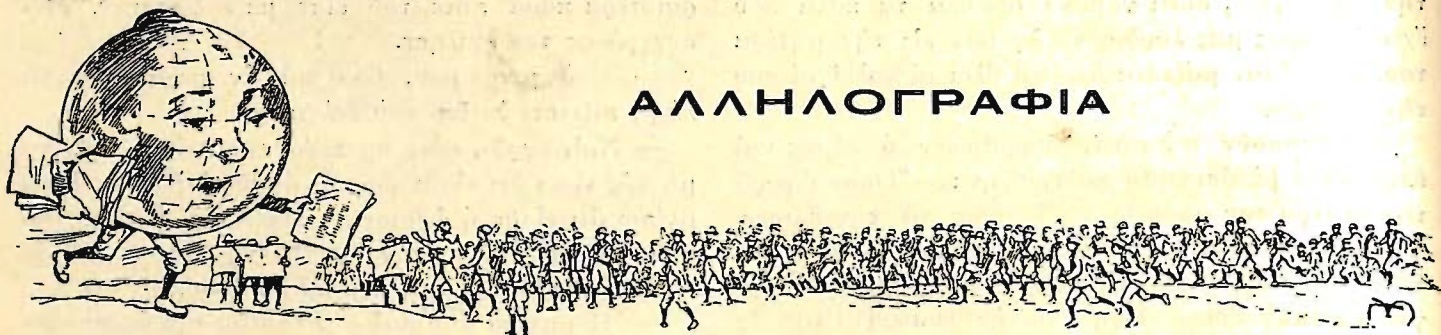
Οἱ κύριοι ποῦ ἦσαν τριγύρω ἐγέλασαν κάπως περισσότερον καὶ ὁ μικρὸς ἐκοκκίνισε.

— Ἄ, μυλόρδε, τοῦ εἶπε κάποιος κύριος, μετ' ὀλίγον καιρὸν ποῦ θὰ μεγαλώσετε δὲν θὰ ἔχετε τὸ θάρρος νὰ λέγετε αὐτὸ ποῦ εἶπατε.

— Καὶ διατί; Ὅταν μεγαλώσῃ κανεὶς δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν; Σεῖς τώρα δὲν εὐρίσκετε ὅτι ἡ κυρία εἶναι πολὺ ὡραία;

— Τὸ εὐρίσκω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι καὶ νὰ τὸ εἶπω, ἀπήντησεν ὁ κύριος, λιγάκι στενοχωρημένος, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐγέλασαν.

Ἡ ξανθὴ κυρία, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Βίβιαν Χέρμπερτ ἐτράβηξε τὸν Σέδρικ πλησίον της καὶ ὡ-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Κ.

Πλ. Τσ. Πρόσκοπον Ἀθήνας. — Διατί υποπτεύεσαι τόν ἑλαφρῶς τοὺς ἀδελφούς σου ; Δέν εἶναι ἐνδεχόμενον ἐν ἀγνοίᾳ τῆς παλαιᾶς μεταφράσεως νά ἐπεχειρήσῃ ἰδικήν των ;

— Μ. Κορων. ὕχην Ι. Ο. Σμύρνης. Ὁραῖον τὸ διήγημα ἀλλά μόνον ἐάν ἦτο πραγματικόν ἐπετρέπετο νά δημοσιευθῇ εἰς προσκοπικόν Περιοδικόν.

— Ν. Α. Δεκ. ὕχην Β'. Ο. Ἰωαννίνων. Ἐλήφθησαν, ἀλλά δέν ἐγκρίνονται, προσπαθήσατε κάτι προσκοπικώτερο.

— Ἰω. Παπ. Καρπενήσιον. Φυλλάδιά σας ἐστάλησαν.

— Εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀδελφούς Σμύρνης διὰ τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ὑποστηρίξουν τὸ Περιοδικόν μας. Τὸ παράδειγμα των ἄς μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι.

— Παρακαλοῦνται οἱ καθυστερήσαντες ν' ἀνανεώσουν

τὰς συνδρομὰς των, ἄλλως θὰ παύσῃ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

— Στυλ. Χ. Η. Στυλ. Σαλπ. ὕχην Δ. Ο. Σμ. Ἐλήφθησαν, ἀλλ' ἀτυχῶς δέν θὰ δημοσιευθῶσι ὡς μὴ προσκοπικά.

— Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. Καλπιζίδης, Βακλειάδης, Σπηλιόπουλος, Σταμίρης καὶ Μουτάφης νά διέλθωσιν ἐκ τῶν Γραφείων πρὸς παραλαβὴν ἐπιστολῶν των.

— Κ. Γλαυκ. Παρισίου. Ἡ ἐπιστολή σας ἐλήφθη, ἐνεγράφητε.

— Παρακαλοῦνται οἱ στέλλοντες ἐπιταγὰς νά συμπληρῶσι καὶ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ ἀποκόμματος πάντοτε καὶ ἀπαραιτήτως, διότι ἄλλως ἐπιβραδύνει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ζητουμένου.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΣΑΣ

λοιπὸν ἡ γυναῖκα ἔχει ἓνα υἱὸ 6 ἐτῶν καὶ συμβουλευθεῖσα τὸν δικηγόρον τῆς ἤλθε νά διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του. Ἐπιτρέψατέ μου νά προσθέσω, μνῆσθε, ὅτι ἡ γυναῖκα αὕτη εἶναι ἐντελῶς τὸ ἀντίθετον τῆς Κας Ἐρολ. Μιὰ Ἀμερικανὶς ἀπὸ τὰς πλέον χυδαίας, χωρὶς ἀνατροφὴν, με χονδρὸν τρόπον καὶ ἑλεεινὸν παρουσιαστικόν. Ἐνα μικρὸ εἰρωνικὸ χαμόγελο ἐξωγραφῆθη ἐπὶ τῶν ὠχρῶν χειλέων τοῦ κόμητος καὶ κυττάζων τὸν ἕγγονόν του ποῦ ἐκοιμάτο :

— Δέν θὰ τὰ ἐπίστευα ὅλα αὐτὰ, εἶπεν, ἂν δέν ἐπρόκειτο διὰ τὸν Μπέβις ποῦ ὑπῆρξε πάντοτε τὸ αἷσχος τοῦ ὀνόματός μας. Καὶ εἶπες ὅτι ἡ γυναῖκα αὕτη εἶναι πρόστυχη ;

— Ἀπὸ τὰς πλέον χυδαίας, φαίνεται δὲ ἀποβλέπουσα μόνον καὶ μόνον εἰς τὸ συμφέρον.

Ὁ Κόμης ἐκτύπησε τὴν χεῖρά του με θυμὸν ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι ἐνῶ τὰ μάτια του ἐπέταξαν φλόγες.

— Καὶ ἀρνήθηκα ν' ἀναγνωρίσω τὴν ἄλλην ! ἀνέκραξεν, τὴν μητέρα αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ ! Αὕτη τουλάχιστον ξεύρει νά φέρεται...

Ἐσηκώθη καὶ ἤρχισε νά βηματίζῃ νευρικὰ ἐνῶ συγχρόνως ἐξεστόμιζεν ὕβρεις κατὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ ὕβρεις κατὰ τῆς εἰμαρμένης του.

Ὁ κ. Χάβιζαμ δέν ἐπρόφερε λέξιν, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὅταν ὁ Κόμης ἦτο θυμωμένος δέν ἤθελε διό-

λου νά τοῦ ὀμιλοῦν. Τέλος τὸν εἶδε νά σταθῇ ἀποτόμως ἀπέναντι ἀπὸ τὸν ἕγγονόν του καὶ ἤκουσε καθαρὰ τὰς λέξεις :

— Ἄν μοῦ ἔλεγε κανεὶς ὅτι θ' ἀγαποῦσα τόσο πολὺ ἓνα παιδί θὰ τὸν ἔλεγα τρελλόν καὶ ὅμως αὐτὸ ἐδῶ τὸ λατρεύω καὶ με ἀγαπᾷ καὶ αὐτό... Τί καλὰ ποῦ θὰ ἐδιοικοῦσε μίαν ἡμέραν τὸ Δόρινκουρ...

Ἐσκυψε ἐκύτταξε με στοργὴν τὸν Σέδρικ, τοῦ ἐχάιδεψε τὰ χρυσὰ του μαλλιά καὶ ὕστερα ἐκτύπησε τὸν κώδωνα.

— Πήγαινε τὸν λόρδον Φοντελρόβυ εἰς τὸ δωμάτιόν του, εἶπε πρὸς τὸν ὑπηρέτην ποῦ ἔσπευσε νά λάβῃ διαταγὰς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ πάντες οἱ διαχειριζόμενοι φύλλα τοῦ Περιοδικοῦ κ. κ. Ἐφοροὶ ἢ Α. Ο. νά ἐπισπεύσωσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπωλήτων καὶ τὸν λ)σμὸν.

ΔΙΑΤΙ οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ καὶ Ἀρχηγοὶ Ὁ. παραμελοῦσι τὴν ὑποχρεωτικὴν διάδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ εἰς πάντας τοὺς Προσκόπους ;

*** ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΒΑΡΤΣΟΥ ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 21 ***